

Bir Bayram Daha Geçti

– Lütuf VELİ · 01 Eylül 2011

Her geçen günün anlamı var benim gibi ortayaş kuşağındaki insanlar için. Ah vah edecek değilim geçmişte büyüklerimizin yaptığı gibi..Hayat felsefem ve de yaşama bakış açım geçen günlerin güzelliğinden dem vurup özlemek değil elbette...Herakliti belki de onun için severim şiirlerimde imgedir çoğu kez..."Aynı ırmakta iki kere yıkanılmaz" onun felsefesi değil miydi...Tarih boyunca hep aynı şeyleri yaşadığımızı söyleyenler hayatın tekerrüründen bahsedenler Heraklite göre yanılıyor olsa gerek...

Oysa düne kadar hayatımın hep aynı resme bakmak kadar klişe olduğunu sanırdım ve bunu değiştirmek için olmadık şaklabanlıklar yapardım kendimce...Bu ramazan ayı tatil ayına denk düştü hem de sıcakın çıldırttığı zamanlarda...Çukurovada yaşayan bilir bu sıcakı dahası sıcaktan berbat nemi...Nefes aldırılmaz insana da canı başına yük olur.Hele ben gibi biraz da yorulmuşsa hayattan...İşte bu günlerde yayla yetişir imdadıma okulun bittiği o günleri iple çekerim bir an önce sıcaktan ve boğucu nemden kaçmak,toroslarla kucaklaşmak için can atarım..Yayla bir başkadır o günlerde.Denkler kurulmuş acil yiyecek içecek hazırlanmış artık yolculuk vaktidir...Yolculuk dedimse atla eşekle değil canım... Son model lüks arabalar birbir tırmanır yokuşları da herbirinin bir acelesi sakladığı bir de hikayesi vardır bu diyarlardan kaçarken...

Benim hikayemi birçok kez anlattım gerek hikayelerimde gerek manzum haykırışlarımda.Bundan sonrasını toroslarla paylaşırım o kısa beraberliğimizde artık.Benim sevdan uğruna eşimde sevdalanda yayla dilberine.Orda nefes alıyor orda yaşıyoruz artık...Çocuklar mı yeni nesil yabanıl bu güzele güzelliklere...Bunda vebal sanırım biraz da bizde anlatamadık sevdiremedik çocuklara yaylayı da eziyet olur onlar için benim cennetim...

Ramazan ayı da bu tatil ayına denk düşünce bir başkalaştı yaylanın düzü. Sabahlara kadar kahvehane dolar durur...Binbir diyardan gelmiş nice suratlar tanıdım ki kimi bizden bizim gibi kimi bizden sizin gibi...Bunca güzellikler içinde geçip giderken her gün dün olurken bir incir ağacı maceramız oldu ki dsüşman başına...Çok severdim inciri hani mevsimi de buralarda. Evin önüne dikmiştim bir ralık,kocaman kocaman incirleri olmuş dayanamadım çıktım bu ağır gövde ile.Yedim topladım nevaleyi de inmek ayrı bir dert ...Nolacak sanki diyip atlayıverdim aşağı...Malum çocukken çok atlamıştım incir ağacından da bu başkaymış ya da ben başkalaşmışım...Bir ağrı saplandı sırtıma derken arttıkça arttı ağrı geçer dedikçe hergeçen gün biraz daha fazlaştı,dahası hissisleşti ayağım şimdilerde bıçak saplanmış gibi yürütmez artık...

Bayram da gelmiş bu ara neylemeli ki,bu halde arabada kullanamam...Gitmesem Kadirliye,ziyaret etmesem ana-babayı kızarlarmı,üzülürler mi...Elli yıldır belki de ilk kez bir bayram ziyaret etmeyeceğim ihtiyarları...Öyle de yaptım,yapmak zorunda kaldım belki de...Ama bir yandan bıçaklar bacağıma

saplanırken diğer yandan sanki hançerler yüreğime saplandı...Hangisi daha çok acıttı bilmiyorum ama bildiğim řu ki Geçen hiçbir anın telafisi yok, keşke dememek için aklınıza düştüğu anda aklınıza düştüğu gibi yaşayın...